

Žalovaná: Bulharská republika (v zastúpení: T. Ivanov, D. Drambozova a E. Petranova, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna a M. Szpunar, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 7 ods. 3 a článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 1; Mim. vyd. 07/005, s. 404) — Režim spoplatnenia prístupu k železničnej infraštruktúre — Pojem „náklady, ktoré sú priamo vynaložené na prevádzku vlaku“ — Poplatky, ktoré prevyšujú náklady, ktoré sú priamo vynaložené na prevádzku vlaku — Podmienky uplatnenia článku 8 ods. 1 smernice 2001/14/ES

Výrok rozsudku

1. Bulharská republika si tým, že dovoľila, aby sa do výpočtu poplatku za všetky minimálne služby a používanie infraštruktúry železníc zahrnuli odmeny personálu a príspevky do systému sociálneho poistenia, ktoré sa nedajú považovať za náklady, ktoré sú priamo vynaložené na prevádzku vlaku, porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/58/ES z 23. októbra 2007.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Európska komisia, Bulharská republika a Poľská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 174, 16.6.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. februára 2014 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Taliansko) — Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)/Comune di Grottaferrata

(Spojené veci C-162/12 a C-163/12) (¹)

[*Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 49 ZFEÚ, 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ — Nariadenie (EHS) č. 2454/92 — Nariadenie (ES) č. 12/98 — Činnosť spočívajúca v prenájme motorových vozidiel s vodičom — Vnútroštátna a regionálna právna úprava — Oprávnenie vydané obcami — Podmienky — Čisto vnútroštátne situácie — Právomoc Súdneho dvora — Prípustnosť otázok*]

(2014/C 93/07)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)

Žalovaná: Comune di Grottaferrata

Za účasti: Federnoleggio

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad článkov 26 ZFEÚ, 49 ZFEÚ, 90 ZFEÚ, článku 3 ZEÚ v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ a článkami 3 ZFEÚ, 4 ZFEÚ, 5 ZFEÚ a 6 ZFEÚ, článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ, ako aj nariadenia Rady (EHS) č. 2454/92 z 23. júla 1992, ktorým sa ustanovujú podmienky, za ktorých môžu dopravcovia, ktorí nemajú bydlisko/sídlo v určitom členskom štáte, vykonávať vnútroštátnu cestnú osobnú dopravu v členskom štáte [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 251, s. 1), a nariadenia Rady (ES) č. 12/98 z 11. decembra 1997, ktorým sa stanovujú podmienky, za ktorých môžu dopravcovia, ktorí nemajú bydlisko/sídlo v určitom členskom štáte vykonávať vnútroštátnu cestnú osobnú dopravu v členskom štáte (Ú. v. ES L 4, 1998, s. 10; Mim. vyd. 07/003, s. 501) — Služba prenájmu vozidiel s vodičom — Vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje poskytovanie tejto služby oprávnením vydaným obcami a ukladajúcim držiteľom takéhoto oprávnenia mať obvyklú technickú základňu ich vozidiel na území obce, ktorá vydala ich oprávnenie, ako aj začať a ukončiť svoju službu na tom istom území

Výrok rozsudku

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc rozhodnúť o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Taliansko) rozhodnutiami z 19. októbra 2011 a 1. decembra 2011 v spojených veciach C-162/12 a C-163/12, a to v rozsahu, v akom sa týkajú výkladu článku 49 ZFEÚ. V rozsahu, v akom sa uvedené návrhy týkajú výkladu iných ustanovení práva Únie, musia sa vyhlásiť za neprípustné.

(¹) Ú. v. EÚ C 165, 9.6.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 23. januára 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg — Nemecko) — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH/Finanzamt Hamburg-Mitte

(Vec C-164/12) (¹)

(Dane — Daň z príjmov právnických osôb — Prevod podielov z osobnej spoločnosti do kapitálovej spoločnosti — Účtovná hodnota — Odhadovaná hodnota — Dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia — Okamžité zdanenie latentných kapitálových ziskov — Rozdielne zaobchádzanie — Obmedzenie voľného pohybu kapitálu — Zachovanie rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi — Proporcionalita)

(2014/C 93/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Mitte

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Finanzgericht Hamburg — Výklad článku 43 ES (teraz článok 49 ZFEÚ) — Spoločnosti usadené v inom členskom štáte, ktoré prevedú podiely v spoločnosti ako vecný vklad do vnútroštátnej kapitálovej spoločnosti, za čo získajú podiely na tejto spoločnosti — Právna úprava, ktorá v takomto prípade stanovuje, že prevedení majetok sa musí v účtovníctve kapitálovej spoločnosti oceniť jeho skutočnou hodnotou a nie účtovnou hodnotou a zdaňuje tak latentné kapitálové zisky — Možnosť zaplatiť dotknutú daň v piatich ročných splátkach, pokiaľ je zabezpečená úhrada splátok

Výrok rozsudku

1. Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že cieľ zachovať rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi môže odôvodňovať právnu úpravu členského štátu, ktorá vyžaduje oceniť majetok vložený z komanditnej spoločnosti do základného imania kapitálovej spoločnosti, ktorá má sídlo na území tohto členského štátu, jeho odhadovanou hodnotou, pričom zdaňuje latentné kapitálové zisky súvisiace s týmto majetkom a dosiahnuté na jeho území, a to pred ich skutočným dosiahnutím, ak uvedený členský štát skutočne nemôže vykonať svoju daňovú právomoc vo vzťahu k týmto latentným kapitálovým ziskom pri ich skutočnom dosiahnutí, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

2. Právna úprava členského štátu, ktorá vyžaduje okamžité zdanenie latentných kapitálových ziskov dosiahnutých na jeho území, nejdá nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa zachovať rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi, pokiaľ pre prípad, že daňovník sa rozhodne pre odklad platby, je povinnosť zriadiť bankovú zábezpeku stanovená s ohľadom na skutočné riziko vymožitelnosti dane.

(¹) Ú. v. EÚ C 217, 21.7.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 30. januára 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État — Belgicko) — Aboubacar Diakite/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Vec C-285/12) (¹)

(Smernica 2004/83/ES — Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu — Osoba oprávnená na doplnkovú ochranu — Článok 15 písm. c) — Vážne a individuálne ohrozenia života alebo osoby civilistu z dôvodu neselektívneho násillia v prípade ozbrojeného konfliktu — Pojem „vnútroštátny ozbrojený konflikt“ — Výklad, ktorý je nezávislý od výkladu medzinárodného humanitárneho práva — Kritériá posúdenia)

(2014/C 93/09)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Aboubacar Diakite